

Wissnicz, 24. VI 1948

663

Przesyjcia z czasów okupacji niemieckiej.

W 1939 roku wkroczenie Niemców w nasze okolice zrobili na nas wielkie wrażenie. Otoż ci Niemcy bardzo surowo postępowali względem ludności cywilnej. Za najmniejsze przewinienia bardzo surowo karali. I były zdarcia, że przez nieostrożność swoja ludzi niejednokrotnie popełnili błąd, a przedwczesnym zbroią. Niemcy gdziekolwiek znalezli broń, za broń rostrzelali ludzi. Wywarło to wielkie wrażenie i przestrach na nas, ale po wielkiej burzy nastąpiła cisza. W 1940 roku Niemcy oddaliły się od nas do Francji i nam się polepszyło. Została tylko policja dla porządku i było nam spokojniej i swobodniej. Sytuacja gospodarcza poprawiła się, praca w budownictwie powiększyła się. Moi tatusi jako murarz pracował i zarabiał i nam było dobrze. 8 września sytuacja pogorszyła się, bo mego tatusia Niemcy wzięli do pracy urzędowej i płata się zmniejszyła. Tatusi pracował u Niemców prawie trzy lata i trzy miesiące, a płata była coraz mniejsza i w domu zapasy wyczerpywały się. I roku na rok było gorzej i gorzej, bo odzież i obuwie wydierało się, a nowego na było za co kupić. Zapas do ostateczności się wyczerpał. Odzież się zmniejszyła się, że nie było w co się ubrać i trzeba było szukać środka, aby koniecznie się ratować. Otoż w tym celu rozpowszechniła się hodowla królików angorskich, które dnieki swej puszystej wełny, dały nam dobry przytek. Gorzej było z obuciem, bo nie mieliśmy sposobu kupić obuća skórzanej i musieliśmy chodzić w drewnakach. W 1943 roku sytuacja jeszcze się pogorszyła, bo Niemcy mego tatusia wywieźli do Białej do pracy, ale Bóg się zlitował nad nami i Niemcy tatusia zwolnili do domu i nam się życie polepszyło. Przyjawiły się jeszcze chwile straszne i niespokojne w 1944 roku w lipcu, kiedy Niemcy ustępowali z naszej polskiej ziemi pod naporem wojsk radzieckich i polskich.

444

Łat się zdarzyło, że akurat na naszym terenie, koło naszego mieszkania Niemcy postawili dwa działa i strzelali do wojsk sowieckich. Skutki strzelan boli fatalne, bo szyny z okien wszystkie wyłamały. Sowiecka artyleria zaobserwowała działa niemieckie dala ognia do Niemców, z tego powodu znalazliśmy się już na frontie. Bitwa trwała cztery godziny. Szczęściem, że pociski sowieckie padły radko i nie wyrobując nam średnich szkód. Z nastaniem nocy bitwa się zakończyła. Niemcy ufraczyli z naszych terenów. Dano wkraczyli w nasze tereny wojska sowieckie.

Petruszyńska Adela
uczennica kl II
w Kiszyniach pow Włodawa
wojew. Lublin.